

Jeg har efter lovgivningen ikke mulighed for at tage stilling til den konkrete byggesag eller for at vurdere kommunens sagsbehandling. Det har jeg efter lovgivningen kun, såfremt Københavns Kommunes afgørelse i sagen bliver påklaget.

Jeg kan dog oplyse, at efter byggelovens § 16 må et byggearbejde ikke påbegyndes uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen. Det betyder, at kompetencen såvel som forpligtelsen til at vurdere det pågældende byggearbejde er placeret hos kommunalbestyrelsen. Byggelovens § 16 A slår endvidere fast, at kommunalbestyrelsen i sin sagsbehandling skal påse, at byggelovgivningen er overholdt.

Spørgsmålet begrundes bl.a. med, at en række af byggelovgivningens bestemmelser om f.eks. højde- og afstandsforhold ikke kan overholdes ved det påtænkte byggeri. Københavns Kommune har i den forbindelse tilkendegivet, at man vil være indstillet på at meddele de nødvendige dispensationer.

Uden at rette det specifikt mod den rejste sag kan jeg vejledende oplyse, at der efter bestemmelserne i byggelovens § 22, stk. 1, kan meddeles dispensation fra bestemmelser i loven og de i medfør af loven fastsatte besatte bestemmelser, når det skønnes foreneligt med de hensyn, som ligger til grund for de pågældende bestemmelser.

Det fremgår endvidere af § 22, stk. 5, at det er kommunalbestyrelsen, der i sin funktion af bygningsmyndighed kan meddele en sådan dispensation.

Er man som bygningssejer eller nabo el. lign. ikke tilfreds med kommunalbestyrelsens afgørelse efter byggelovgivningen, er der endvidere fastsat en klageadgang i byggeloven. I henhold til § 23 kan kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende forhold, der er omfattet af lovgivningen, påklages til statsamtet eller i Københavns og Frederiksberg kommuner til by- og boligministeren. Afgørelserne kan påklages for så vidt angår retlige spørgsmål.

Spm. nr. S 1882

Til miljø- og energiministeren (2/3 01) af:
Ole M. Nielsen (KRF):

»Har regeringen nogle ideer til, hvordan man kan sikre, at helårshuse i f.eks. feriebyer bliver opretholdt til helårsbeboelse?«

Begrundelse

I Skagen har man i mange år haft det problem, at helårshuse i byen bliver opkøbt af udenbys boende, der kun benytter husene til feriebrug. Problemet er nu også påtrængende i en lille by som Tversted, hvor 20 ud af byens 200 huse er overgået til kun at være fritidshuse.

Svar (16/3 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Mulighederne for at sikre helårsbeboelse med boligreguleringsloven som løftestang er beskrevet i By- og Boligministerens besvarelse af spørgsmål S 1883 af 9. marts 2001. Indenfor mit område er der bestemmelser i planloven, som vedrører problemstillingen.

En lokalplan kan efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 2 og 8, indeholde bestemmelse om, at boliger i lokalplanområdet kun må anvendes til helårsbeboelse.

Der kan være forskellige planlægningsmæssige begrundelser for sådanne bestemmelser. Det kan være ønsket om at bevare helårsbeboelse i et bevaringsværdigt byområde eller hensyn til den planlagte bystruktur og dens betydning for opretholdelsen af tilfredsstillende offentlig service. Det vil sige, at lokalplaner kan varetage andre hensyn end de hensyn der varetages af boligreguleringsloven, hvis formål er at hindre bolig-mangel.

Lokalplanens bestemmelser skal håndhæves efter planlovens regler, dvs. at kommunalbestyrelsen efter varsel herom skal meddele ejeren og/eller en bruger påbud om lovliggørelse efter planlovens § 63. Lokalplanerne indeholder imidlertid ikke en handlepligt. Derfor kan kommunen ikke efter planloven tvinge ejeren til enten selv at bo i ejendommen eller at leje den ud til helårsbeboelse. Det er fastslået i en afgørelse truffet af Naturklagenævnet den 13. april 1999. Kommunalbestyrelsen kan derimod give et på-